

[Jens Thomsen.]

fra 25 pCt. til 15. Derfor er den Fremstilling, Ministeren her giver, fuldkommen urigtig.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 77 Stemmer mod 45.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Aarhus Universitet.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1823; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 607).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Sneum): Den venlige Modtagelse, som Lovforslaget om Aarhus Universitet fik fra alle Sider her i Tinget ved første Behandling, og den Interesse, som Landets Presse har udvist over for Lovforslaget, har ogsaa præget Forhandlingerne i Udvalget, og Resultatet er, som det fremgaar af Betænkningen, blevet, at hele Udvalget indstiller Lovforslaget til Vedtagelse i den Skikkelse, som Undervisningsministeren har givet det.

Jeg udtalte ved første Behandling, at Aarhus Universitet nu havde studerende fra alle Egne af Landet og fra de forskellige Gymnasieskoler, og da Udvalget var i Aarhus, fik vi dette bekræftet gennem en Fortegnelse, som blev overgivet os af Universitetet, en Fortegnelse, der oplyser om, fra hvilke Skoler de studerende er kommet. Det er jo ganske naturligt af flere Grunde, at Skolerne i Jylland leverer det største Antal studerende — Tallet ligger for indeværende Vinter paa ca. 300. Fra Fyn er der 16, fra Sjælland 38, fra Lolland-Falster 5 og fra Bornholm 1. Hertil kommer saa de studerende, der er dimitteret fra Eksamenkommissionen her i København, i alt 39. Endvidere er der 2 studerende fra Sverige og 1 fra Tyskland, og 1 er ikke Student.

Jeg synes, der er noget tilfredsstillende ved at faa dette slaaet fast, og jeg er ganske sikker paa, at Udviklingen i de kommende Aar vil gaa videre ad den Vej, saaledes at man i stedse stigende Grad kommer til at betragte Universitetet i Aarhus ikke som et Universitet for Jylland, men som et Universitet for hele Landet ligesom det gamle Universitet i Hovedstaden. Denne Opfattelse er, efter de anførte Tal at dømme, godt paa Veje til at trænge igennem i Befolkningen. Jeg tror ogsaa, jeg tør sige, at Udvalgets Medlemmer under vort Besøg derovre ved Samtaler med Repræsentanter for Aarhus Universitet fik det Indtryk, at man fra Universitetets Side ikke ønsker at forcere denne Udvikling frem paa kunstig Maade. Det, man har, ønsker man vel funderet, man ønsker, at Udviklingen skal foregaa paa et solidt Grundlag. Denne Opfattelse er sikkert ogsaa i Overensstemmelse med det, man mener her i Rigsdagen.

Det er ikke nogen lang Betænkning, Udvalget har afgivet til Rigsdagen, men af de faa Linier fremgaar, at man i Udvalget har beskæftiget sig med ret betydningsfulde Forhold vedrørende Aarhus Universitet. Fra alle Sider i Udvalget er man indstillet paa, at vort Lands to Universiteter bør være ligestillede, saaledes at det f. Eks. ikke udvikler sig derhen, at yngre Videnskabsmænd betragter Aarhus Universitet som et Springbræt til at faa Ansættelse ved Københavns Universitet. Ved første Behandling blev dette jo stærkt fremhævet, og under Samraadet med Ministeren var det ogsaa fremme.

Naturligvis bør ingen hindres i at blive forflyttet fra det ene Universitet til det andet, naar der foreligger vægtige og saglige Grunde derfor, men økonomiske Grunde bør i hvert Fald ikke være de afgørende.

Dette ret vanskelige Problem kan Aarhus Universitet naturligvis ikke selv løse, og det kan heller ikke løses ved dette Lovforslag, da der jo er flere Faktorer, som har Indflydelse paa disse Ting, men da Sagen nu er rejst her i Folketinget og forhandlet med Ministeren i Udvalget, saa vil det sikkert blive overvejet i Ministeriet, som ogsaa vil være det rette Sted, at man tager Initiativet til at skabe en tilfredsstillende Ordning. Naar der bliver gennemført en forsvarlig Pensions- og Anciennitetsordning for de faste Lærere ved Aarhus Universitet, saa bliver de økonomiske Forhold ved vore to Universiteter ens og lige betryggede, og saa er der, forekommer det mig, intet Grundlag for at søge Forflyttelse af økonomiske Grunde.